

Chương 696: Bertus Và Turner (1) - Cuộc Sống Mới

(Số từ: 3968)

Nguồn dịch: Eng

Trans: Tluc

10:30 AM 01/02/2024

Phần Kết - Vượt Ra Ngoài Nền Văn Minh

Ở cực bắc xa nhất của lục địa.

Thậm chí xa hơn về phía tây của nơi xa xôi đó.

Có một vùng tuyết không tên nằm bên kia một dãy núi rộng lớn, nơi không có ai sinh sống ngay cả trước khi Thảm Hoạ Cổng xảy ra.

Một vùng cực nơi không có mùa nào khác tồn tại ngoài mùa đông.

"Này...! Ở đây!"

Khi nghe tiếng hét ở đâu đó trên cao nguyên bị bão tuyết quét qua, một nhóm người vội vã chạy về phía đó.

Sáu người đàn ông cao lớn sớm phát hiện ra một con thú đã ngã và người canh giữ nó giữa trận bão tuyết.

"Phù, con cá này khá là bắt được. Tôi chưa từng thấy con nào lớn thế này suốt ba năm rồi."

Một con tuần lộc khổng lồ nằm gục xuống, một mũi tên cắm chính xác vào trán nó.

"Hãy buộc nó lại nhanh lên. Nếu tuyết cứ dày đặc, chúng ta có thể sẽ mắc kẹt trong hầm trú ẩn nhiều ngày."

Mọi người bắt đầu buộc dây quanh xác con tuần lộc đã chết. Nếu trận bão tuyết trở nên tồi tệ hơn, họ có thể không thể quay trở lại và phải ở trong cabin nhiều ngày.

"Cho dù chúng ta có bị mắc kẹt thì người bạn Betton của chúng ta ở đây cũng sẽ phải quay trở lại, ngay cả khi tuyết có cao hơn anh ấy."

"Tất nhiên. Tôi sẽ quay lại ngay cả khi hôm nay có tuyết lở."

Trước lời nhận xét của ai đó, những người khác bắt đầu cười khúc khích.

"Nếu anh không muốn thấy Betton chết còng mà không hề biết chuyện gì đã xảy ra với con mình, thì hãy nhanh chóng hành động!"

Người đàn ông tên Betton mỉm cười trước trò đùa và bắt đầu buộc dây quanh cơ thể tuần lộc để mọi người có thể kéo nó theo.

Tất cả đều mặc quần áo dày và mỗi người đều đeo một chiếc cung.

Người đàn ông có vẻ là trưởng nhóm tinh nghịch vỗ nhẹ vào lưng một người đàn ông tóc vàng đang buộc dây thùng với mình.

Anh ta là người đã phát hiện ra con tuần lộc và bắn nó bằng một mũi tên.

"Dù sao thì, Radeus, anh đúng là một cung thủ bậc thầy thực sự."

"Haha... Anh thật tốt bụng."

"Nó thực sự còn hơn thế nữa. Anh giết tuần lộc chỉ bằng một mũi tên, và không ai trong chúng tôi có thể nhìn thấy nó vì tuyết. Thành thật mà nói, chúng tôi nghĩ anh chỉ bắn ngẫu nhiên và nói những điều vô nghĩa."

Không ai trong nhóm từng nhìn thấy tuần lộc.

Tuy nhiên, Radeus đã nhắm cây cung của mình ở đâu đó trong trận bão tuyết, bắn một mũi tên rồi tự tin bước về phía mục tiêu của mình.

Tại hiện trường, một con tuần lộc nằm gục.

Anh ta có một khả năng kỳ lạ là tìm thấy con mồi và những mũi tên của anh ta luôn bắn trúng những điểm quan trọng.

"Anh ấy là một quý tộc, một quý tộc thực sự."

Tất cả các thợ săn đều gật đầu đồng ý với lời của người lãnh đạo. Betton, người vợ sắp sinh con, đã nhiều lần cảm ơn Radeus.

Họ buộc xác tuần lộc lại và mọi người bắt đầu dẫn nó về.

"Nhân tiện, Radeus. Chẳng phải đối với anh cũng đã lâu rồi phải không?"

"Ý anh là gì...?"

"Ý tôi là có một đứa con."

"Aa..."

"Hôm nay Betton sắp được làm cha, nhưng anh vẫn chưa gặp may mắn phải không?"

Khi một người bắt đầu trêu chọc anh ấy, những người khác cũng hòa theo.

Đã có thời điểm thích hợp cho những việc như vậy và có thể đã muộn.

Đối với vợ thì có thể ổn, nhưng chẳng phải sẽ khó khăn với anh ấy khi anh ấy già đi sao?

Họ nói rằng tốt nhất là nên chuẩn bị cho mọi thứ trước khi sức lực của một người bắt đầu suy yếu.

Radeus, chàng trai trẻ được nhắc tới, chỉ có thể nở một nụ cười ngượng ngùng.

"Nhân tiện, Violet nói hôm nay cô ấy sẽ giúp đỡ việc sinh nở phải không?"

“Tôi không biết nhiều về chuyện đó, nhưng cô ấy nói cô ấy sẽ giúp đỡ nhiều nhất có thể...”

"Hehe..."

Vợ của Radeus đã tình nguyện giúp vợ Betton sinh con vào ngày hôm đó.

Tuy nhiên, người đàn ông dường như đang rơi vào tình thế khó khăn khi nghe lời đề nghị.

"...Có vấn đề gì không?"

“Đó không phải là một nhiệm vụ bình thường đối với những người nhạy cảm như vợ anh...”

*Thump!

Một người đàn ông khác vỗ vai Radeus.

"Chắc chắn cô ấy đang rất sợ hãi."

"...?"

"May mắn thay, anh là một người đàn ông kiên định, làm sao anh có thể mang một người vợ yếu đuối như vậy đến một nơi như thế này?"

Khi nghe điều đó, Radeus cố nở một nụ cười ngượng nghịu xen lẫn sự khó chịu.

"Ahaha... chắc là mình đã đẩy em ấy hơi mạnh rồi..."

Mỗi lần Radeus nghe thấy điều đó, anh đều cảm thấy như có cục nghẹn trong cổ họng.

Một nơi mà con người không sinh sống ngay cả trong thời đại nền văn minh thịnh vượng.

Một khu vực hẻo lánh, cách xa nền văn minh đến mức không có Công dịch chuyển, và ngay cả những con quái vật ở cổng cũng không thể dễ dàng xâm nhập.

Hoàng đế sa ngã Bertus và Saviolin Turner sống dưới những cái tên mới, ngoài tầm với của nền văn minh.

Vì vậy, mỗi khi Bertus nghe nói Saviolin Turner, người đang giả làm vợ mình, là một người phụ nữ mảnh dẻ, anh không khỏi dâng lên một cảm xúc kỳ quái khó tả.

Ngôi làng ở vùng đất hoang đầy tuyết không hề nhỏ.

Xét đến môi trường khắc nghiệt nơi đây, một cộng đồng chỉ có hơn 300 hộ gia đình là khá lớn.

1000 km ở mọi hướng đều là vùng đất không có người ở, và phía sau dãy núi khổng lồ ở phía bắc là một vùng biển đóng băng trải dài ngút tầm mắt.

Bertus và Turner đã cố tình đến nơi này.

Ban đầu họ không có ý định tìm kiếm một môi trường như vậy.

Không thể trốn ở bất kỳ nơi nào có nền văn minh. Dù đi đến đâu họ vẫn luôn bị truy đuổi.

Thỉnh thoảng, họ được các mạo hiểm giả phát hiện ở vùng hoang dã sâu thẳm được che giấu kén.

Dù đã chạy trốn để sinh tồn nhưng họ không muốn giết bất cứ ai.

Vì vậy, họ quyết định đi đến một nơi mà nền tảng của nền văn minh không thể tồn tại.

Vùng hoang dã sâu thẳm mà ngay cả quái vật cũng không tìm kiếm.

Một nơi mà con người, quái thú và quái vật đều khó sống sót.

Tin rằng họ có thể giấu xác mình ở đó mãi mãi.

Bertus và Turner đã vượt qua phía xa của nền văn minh.

Và họ đã đến được một nơi mà con người đang sống trong một môi trường mà lẽ ra không con người nào có thể tồn tại được.

Đối với những người xa lạ xuất hiện trong một môi trường mà không người ngoài nào có thể đến được, mọi người trong làng đều tốt bụng và có trái tim ấm áp.

Họ rất ngạc nhiên về việc Bertus và Turner đã đến nhưng vẫn chăm sóc họ.

Họ cung cấp cho họ chỗ ngủ, quần áo để mặc và thức ăn để ăn.

Không ai hỏi họ tại sao lại đến.

Đối với những người này, thế giới chẳng là gì ngoài một vùng đất hoang phủ đầy tuyết.

Không có quốc gia, lịch sử hay quốc gia nào cả.

Họ chỉ biết rằng những con thú có hình dạng kỳ lạ đã bắt đầu xuất hiện từ một thời điểm nào đó.

Nền văn minh nhỏ bé nhưng kiên cường của cánh đồng tuyết vẫn vững chắc ngay cả khi thỉnh thoảng phải đối mặt với những con quái vật.

Đối với họ, quái vật bị coi là "những thứ không ăn được" hoặc "những thứ trông giống như sẽ gây rắc rối nếu ăn phải."

Vì vậy, Turner và Bertus đã gặp phải một cộng đồng rất nhỏ đáng lẽ không nên tồn tại ở một nơi không có nền văn minh, và họ định cư ở đó một cách bừa bãi.

Một nơi khắc nghiệt nhưng thân thương, lạnh lẽo nhưng không cô đơn.

Một nơi rất xa với thế giới mà không ai biết về nó.

Bertus đã học được rất nhiều điều.

Làm thế nào để sống và tồn tại trong vùng tuyết.

Khi bị cô lập trong tuyết, người ta phải biết phải làm gì.

Làm thế nào để tìm ra những con thú có thể sống sót ngay cả trong môi trường khắc nghiệt này.

Vị trí của những lán tạm ẩn dành cho thợ săn.

Anh đã biến việc săn bắn, vốn từng chỉ là một sở thích đơn thuần, thành một kỹ năng thực sự để kiếm sống.

"Phù... cần phải di chuyển nhanh chóng. Chúng ta đã đến nơi rồi."

Nhóm do con tuần lộc bị Bertus săn đuổi đã đến ngôi làng trên cao nguyên tuyết.

Tất nhiên, người ta không đi săn vào ngày tuyết rơi.

Những người thợ săn trong làng ra ngoài vì khẳng khẳng yêu cầu Betton, người vợ sắp sinh con, nên tổ chức một bữa tiệc.

"Ellaaaaaaaaa!"

Vừa quay lại, Betton đã lao về nhà và hét tên vợ.

Bỏ vợ sinh con để đi săn, nỗi lo lắng của anh chắc hẳn vô cùng lớn.

"Radeus, lần này anh có thử không?"

Bertus biết thủ lĩnh của những người thợ săn muốn nói gì.

Làm thịt.

Đó là điều mà Bertus vẫn chưa thể làm quen được nên người lãnh đạo đã cố gắng bắt anh làm điều đó bất cứ khi nào có cơ hội.

Tại một thời điểm nào đó, mục tiêu cuối cùng của nhà lãnh đạo là biến người ngoài cuộc Bertus thành một người đàn ông vùng lãnh nguyên hoàn hảo.

"À, không, tôi sẽ để việc đó cho những người đã làm việc đó."

"Chắc. Anh giỏi mọi thứ khác, nhưng có vẻ như anh không hiểu được điều này."

"Tôi xin lỗi."

Anh có kỹ năng thủ công tốt, con mắt tinh tường và hành động nhanh nhẹn.

Anh gần như hoàn hảo, nhưng anh không thể làm những công việc như giết thịt hay lột da.

Một người đàn ông gần như hoàn hảo nhưng luôn thiếu một thứ gì đó quan trọng.

Đối với những người đàn ông vùng lãnh nguyên, Radeus là một người đàn ông tài năng đến khó tin, nhưng luôn thiếu những cách kỳ lạ.

"Haha, tôi tưởng hôm nay chúng ta sẽ thấy Radeus tái nhợt, nhưng thật đáng tiếc."

Một trong những người đàn ông cầm sợi dây đằng sau người chỉ huy cười khúc khích.

-Hahaha!

"..."

Thực ra anh không tránh né không phải vì không muốn mà là vì anh đã cố gắng mấy lần mà không được.

Lần đầu tiên được người lãnh đạo giao phó việc mổ thịt, Bertus, người chưa biết gì hơn, đã chop lấy con dao lao vào thì chỉ chứng kiến một cảnh tượng khủng khiếp.

Khi nhìn thấy máu tràn ra cùng với nội tạng, Bertus chạy ra khỏi khu giết mổ và nôn mửa.

Anh có thể chịu đựng được việc nhìn thấy những thứ kinh tởm, nhưng những thứ bẩn thỉu như vậy khiến Bertus không thể chịu đựng được.

Đúng hơn là dân làng nhìn Bertus và cười lớn, nghĩ rằng anh thật là một người kỳ lạ.

Sau khi nôn mửa, tin đồn lan khắp làng.

Người mới đến có một thể trạng đặc biệt khiến anh nôn mửa khi nhìn thấy máu.

Tất nhiên, sự hiểu lầm đó giờ đã không còn nữa, nhưng vẫn có một số việc Bertus không thể làm được.

Bertus bây giờ đã biết.

Trong cuộc sống kiểu này, không cần có một sức mạnh áp đảo cụ thể nào cả.

Chỉ giỏi săn bắn hoặc theo dõi thôi là chưa đủ.

Người ta phải có khả năng làm được mọi thứ.

Từ săn bắn đến làm thịt, nấu ăn, đốt lửa và thậm chí là kiếm củi trong môi trường khắc nghiệt này, những gì người ta phải học là không có hồi kết.

Đó là lý do tại sao ban đầu anh bị đối xử như một người không biết gì.

Giờ đây, Bertus nhận ra rằng anh có nhiều điều để học hỏi từ mọi người trong làng, kể cả đàn ông, phụ nữ và đặc biệt là người già.

Bằng cách nào đó, bằng cách tận dụng điểm mạnh của mình và nhờ người khác giải quyết điểm yếu, anh đã có thể hoàn thành nhiệm vụ trước mắt.

“Dù sao thì Betton đã đi trước rồi, nhưng anh cũng nên nhanh lên nhé.”

"Vâng."

Bertus cũng đi về hướng nhà Betton, nơi Betton đã lao đi.

*Cụp!

Sau đó, cửa nhà Betton mở ra và có người bước ra.

Đó là Saviolin Turner.

Ở nơi này, cô được biết đến với cái tên Violet, và cô loạng choạng bước ra khỏi nhà.

Mái tóc ngắn vốn luôn chỉ dài đến cổ của cô đã dài đến thắt lưng và phải buộc lại bằng dây chun.

Như mọi người đã nói,

Cô bây giờ thoát nhìn trông giống như một người phụ nữ yếu đuối.

"...?"

*Bộp!

Và rồi, Bertus nhìn thấy Saviolin Turner, khuôn mặt tái nhợt như thể bị rút cạn linh hồn, loạng choạng và ngã gục xuống nền tuyết.

Đó là vẻ ngoài mong manh và mong manh không hề phù hợp với Saviolin Turner nổi tiếng chút nào.

-Aa...

-Aa Aa...

Có chuyện gì khủng khiếp đã xảy ra à?

"Vi-Violet...?"

Bertus vội vàng tiếp cận Turner đã sụp đổ.

Turner ngơ ngác nhìn Bertus.

Khuôn mặt cô ấy trắng bệch, chuyển sang màu xanh lam.

"Aa, Aa... Aa..."

"C-Chuyện gì đã xảy ra vậy?"

"Aa, Aa... không."

-Eugh-ugh-eugh! Ugh!

Đằng sau Turner đang run rẩy, có thể nghe thấy tiếng rên rỉ của một người phụ nữ đang trong cơn đau đẻ từ nhà Betton.

*Cộp!

Cánh cửa nhà Betton thận trọng mở ra, bà đỡ thò đầu ra ngoài.

"Không có gì nghiêm trọng cả. Cô ấy chỉ bị sốc thôi. Hãy đưa cô ấy về nhà, cho cô ấy uống chút nước ấm rồi đặt cô ấy nằm xuống."

"Vâng...?"

Bà lão đóng cửa lại sau khi để lại những lời đó.

Chỉ sau đó Bertus mới nhận thấy đồng tử của Saviolin Turner đang run rẩy dữ dội.

Cô ấy đã nhìn thấy gì?

“C-Chuyện đó... Vi-Violet... đứa bé... c-chuyện đó... ha, ha-ha... ha-ha... l-làm sao... làm sao... làm sao? Huh Huh?”

Cô dường như đang cố gắng giải thích điều gì đó nhưng chỉ run rẩy, không thể diễn đạt rõ ràng.

Không có gì sai cả.

Nhưng rõ ràng là cô đã nhìn thấy một điều gì đó vô cùng sốc.

Chỉ sau đó Bertus mới hiểu tại sao những thợ săn khác lại quan tâm đến Violet hơn vợ của Betton, người đang sinh con.

Đó là bởi vì họ biết rằng việc chứng kiến quá trình sinh nở sẽ khiến cô choáng váng.

Giống như Bertus không có khả năng kháng máu, Turner không có khả năng kháng một số thứ.

Tại nơi này, những người thợ săn tin chắc rằng Violet, người có hình ảnh có phần ngây thơ, chắc chắn sẽ như vậy.

“Em... lại vô dụng nữa rồi...”

Cuối cùng, nhìn Turner cúi thấp đầu run rẩy, Bertus nở một nụ cười cay đắng.

"Chúng ta về nhà trước nhé."

“Vâng...”

Hỗ trợ Saviolin Turner đang run rẩy, Bertus tiến về nhà của họ.

Bertus đặt Turner ngồi xuống giường và đưa cho cô một cốc nước ấm.

Anh mỉm cười khi nhìn cô nhấp ngụm nước không quá nóng.

Không lâu sau khi Turner và Bertus đến, dân làng đã tự xây nhà cho mình.

Dù nguồn tài nguyên khan hiếm nhưng người dân vẫn chăm chỉ thu thập vật liệu và nhanh chóng xây dựng nhà cửa.

Sau đó, họ đẩy hai vợ chồng vào trong, bảo họ hãy sống ở đó.

Họ chưa bao giờ nói rằng họ sẽ ổn định cuộc sống hay thậm chí giải thích lý do tại sao họ đến đây.

Thế mà, như thể ai cũng biết mà không cần nói, họ xây nhà cho họ mà không hỏi han gì.

Vì vậy, Turner và Bertus không còn lựa chọn nào khác ngoài việc lúng túng ổn định cuộc sống.

Sau đó, Bertus cố gắng giúp đỡ nhiều việc khác nhau trong làng, nhưng rồi nhận ra mình còn thiếu sót bao nhiêu. Và những gì anh không biết, anh đã học được.

Nhưng trong trường hợp của Turner, mọi chuyện còn tệ hơn.

Cô không biết nấu ăn chứ đừng nói đến cách chế biến thịt.

Cô không thể may vá hoặc làm việc với đồ da.

Cô thậm chí còn không biết cách nhóm lửa.

Tất nhiên, cô hoàn toàn không biết cách chế biến thực phẩm bảo quản, điều quan trọng nhất trong môi trường như vậy.

Cô thậm chí không thể chơi với bọn trẻ.

Với nụ cười bối rối, cô không biết phải làm gì trước mặt bọn trẻ.

Ngay cả khi được giao những công việc tầm thường quanh làng, cô trông vẫn rung rung nước mắt, không biết phải làm gì và làm như thế nào.

Một người phụ nữ xinh đẹp với tính cách dịu dàng và cách cư xử đoan trang nhưng hoàn toàn vô dụng.

Tuy nhiên, mọi người vẫn thấy cô đáng yêu và cảm thấy hài lòng một cách kỳ lạ khi nhìn thấy vẻ mặt bối rối của cô. Cô là một người phụ nữ thú vị để quan sát.

Những người phụ nữ trong làng thầm ghen tị với đôi bàn tay trắng trẻo, sạch sẽ và mềm mại quá mức của cô, như thể cô chưa từng trải qua gian khổ.

Cô tự tin vào khả năng lao động chân tay của mình, nhưng tất cả mọi người, già và trẻ, đều ngăn cản Turner thử.

Bởi vì rõ ràng một người mỏng manh như vậy chắc chắn sẽ bị tổn thương nếu cố gắng làm những công việc vất vả.

Vì vậy, ngay cả khi cô muốn làm điều mình giỏi, họ cũng không bao giờ cho cô cơ hội.

Do nhận thức tích lũy nên khi cô nói muốn trở thành thợ săn, mọi người đã cười nhạo.

Mọi người xua tay bảo cô đừng đùa nữa.

Trong thực tế, nó chỉ là tự nhiên.

Cô đã dành cả cuộc đời mình để cầm một thanh kiếm.

Cuộc sống hàng ngày của cô và mọi thứ khác đều được cung cấp bởi triều đình.

Mọi thứ khác ngoài thanh kiếm đều đã được lo liệu và nó chưa bao giờ là mối bận tâm của cô.

Đó là lý do tại sao Turner không biết gì ngoài kiếm thuật và không có kỹ năng thực hành.

Cô đã dành cả đời mình để chỉ làm những gì cô giỏi và đã trở thành một người hoàn thiện nhờ điều đó.

Thật may mắn khi cô không hét lên bối rối khi bất ngờ được mời làm việc ở lĩnh vực không liên quan.

Ngay cả khi được giao một nhiệm vụ, cô vẫn hỏi: "Đây là cái gì?"

Điều này cũng đúng ngay cả với những bài tập cô đã từng được dạy.

Mặc dù đã được dạy nhưng cô không thể làm tốt chúng.

Turner kém cỏi hơn nhiều so với Bertus, người từng là Hoàng đế.

Đó là sự thật đối với Saviolin Turner, người từng là hiệp sĩ mạnh nhất của Đế quốc và kiếm sĩ vĩ đại nhất lục địa.

“Em đã bình tĩnh lại một chút chưa?”

“Vâng.....”

Lần này, đối mặt với sự kiện trọng đại là sinh con trong làng, cô đã cố gắng chạy việc vặt, nhưng sau khi được bà đỡ bảo về nghỉ ngơi, cô mới ra ngoài, lưỡng lự ngồi xuống.

Cô đã chứng kiến vô số cái chết và giết chóc, chứng kiến vô số cảnh tượng khủng khiếp.

Nhưng không đời nào cô có thể trải qua cảnh tượng một cuộc sống mới được sinh ra và cú sốc mà nó mang lại.

Làm sao?

Làm sao nó có thể như thế này được?

Thật nhẹ nhõm khi cô không ngất đi với cái đầu đầy dầu chấm hỏi và dầu chấm than.

Bertus không nói gì khi nhìn Turner, người đang cố gắng lấy lại hơi thở, nghịch nghịch một cốc nước.

Bertus biết rõ hơn ai hết cô đã đau khổ đến mức nào khi nhận ra mình kém cỏi đến mức nào.

Bertus mỉm cười yếu ớt khi nhìn Turner.

"Nó không dễ."

"...Không, không phải vậy."

Dân làng luôn cười, thấy cặp đôi này thật đáng yêu khi họ xưng hô với nhau một cách tôn trọng, mặc dù họ đã kết hôn.

Không ai hỏi tại sao họ lại trang trọng với nhau như vậy.

Không ai thắc mắc liệu họ có phải là một cặp đôi thực sự hay không.

Ít nhất Bertus hiện đang làm phần việc của mình và kỹ năng săn bắn của anh đã mang lại lợi ích rất lớn cho ngôi làng.

Tuy nhiên, Saviolin Turner vẫn không biết làm gì cả, và với mọi người, cô chỉ là một người phụ nữ mong manh và ngây thơ.

Tuy nhiên, không ai chỉ trích quá mức sự kém cỏi của Turner.

Mặc dù một số người trêu chọc cô một cách tinh nghịch nhưng không có người dân làng nào nghiêm túc mắng cô.

Đó là bởi vì mọi người đã nhìn thấy họ vào ngày họ đến làng.

Xuyên qua cơn bão tuyết khắc nghiệt, hầu như không thể phân biệt được là người hay tuyết, họ đang trên bờ vực sụp đổ.

Mọi người đều nhớ đến vẻ mặt kiên quyết của Saviolin Turner khi cô nghiêng răng, mở to mắt, bế Bertus bất tỉnh khi họ đến nơi.

Khi được hỏi làm thế nào họ có thể đi xa đến thế, Turner nói rằng cô đã nghĩ rằng có một ngôi làng ở đây.

Cô đã nghe thấy âm thanh của những người đang sống.

Tuy nhiên, cô đã đi được hơn 10 ngày sau khi nghe thấy những âm thanh đó.

Cô đã nghe thấy những âm thanh không thể nghe được và tìm đường vượt qua cơn bão tuyết để đến ngôi làng này.

Đó là lý do tại sao mọi người đều nói vậy.

Cô thật ngây thơ.

Cô không biết phải làm gì cả.

Cô đã gây ra tai nạn bất kể cô làm gì.

Nhưng cô là một người tuyệt vời.

Chính vì vậy không ai có thể bỏ qua Saviolin Turner.

(Mọi người có thể ủng hộ tui có động lực ra chương nhé và mọi người có thể đọc tiếp tại Wattpad trước một chương với id tên @Tienlucc.)

THẦY HAY CÁC BẠN CÓ THỂ ỪNG HỘ TÔI QUA:

BIDV

VIETQR

NGUYEN TIEN LUC

6910814828

BIDV-CN DONG THAP PGD MY THO

Quét mã để chuyển tiền

NGUYỄN TIẾN LỰC

SĐT: 0901089550

Thanks For Reading